

מסטרא אחרא בלקותא דסיהרא ושמשא דאסתלק
נהורייהו, ואשתארו כגופא בלא נשמתא, דאית אדון
עליהם מחשיף מאוריהם. אבל עקרא דנהורא, ההוא
אתר דנביע דלית פסק לנהורא דיליה, ולא אית עליה
אלהא אחרא למפסק מניה נהוריה.

נשמה, שיש עליהם אדון
שמחשיף את מאוריהם. אבל
עקר האור אותו מקום שנוכע,
שאין הפסק לאור שלו, ואין עליו
אלוה אחר להפסיק ממנו את
מאורו.

ועלת העלות, בתר דאנת תמן, לית פסק לנביעו דנהורא
דאורייתא. יהא רענא דילך דלא תזוז מאבא
ואימא דילי, ולא מבנוי. והכי מאן דאמית גרמיה על
אורייתא, דהיא יקרה, אתקיימת ביה, ולא מפסקת מניה.
מה דלאו הכי, מאן דלא ישתדל בה, אלא אף על גב
דעבד צווי חכמים, איהו שמש דלהון, עבד ולא בן,
אבל אי איהו מהימנא, מאריה אשליט ליה בכל דיליה.
אבל מאן דלא אשתדל באורייתא, ולא משמש חכמים,
למשמע מנייהו פקודין, לקיים נעשה ונשמע. אלא
דסרח ועבר על לא תעשה, איהו שקיל לאומין דעלמא
עובדי עבודה זרה, בנוי דסמא"ל ונחש, דאתמר בהו,
(משלי א) וכסילים מרים קלון, דלא בעו לקבלא אורייתא,
דכל דלית ביה תורה, לית ביה כבוד, דאתמר בהם (משלי
א) כבוד חכמים ינחלו.

ועלת העלות, מאחר שאתה שם,
אין הפסק לנביעת אור התורה.
יהי רצונך שלא תזוז מאבא ואמא
שלי ולא מבנוי. וכך מי שממית
עצמו על התורה, שהיא יקרה,
מתקיימת בו ואינה מפסיקה
ממנו. מה שאין כן מי שאינו
משתדל בה, אלא אף על גב
שעושה צווי חכמים, הוא שמש
שלחם, עבד ולא בן. אבל אם
הוא נאמן, אדונו משליט אותו
בכל אשר לו.

ועם כל דא מארי מתיבתא, לא כל כבוד שוה, דהא
(מלאכי א) בן יכבד אב ועבד אדוניו. בן יכבד, על מנת
דלא לקבלא אנרא, אבל מצווה הוא בכבוד אבא ואימא.
ואי לא בעי למעבד צווייה, יכתש ליה אבא ואימא, עד
דיעבד על פרחיה. ואי הוי ברא רברבא, בית דין כופין
ליה. דאי לא בעי למעבד מה כתיב ביה, (דברים כא) בננו
זה סורר ומורה איננו שומע בקולנו, ודנין ליה בסקילה.
אבל עבד דמשמש על מנת לקבל פריס, אי לא עביד
צווייה דרביה, מאריה אעבר ליה מגו ביתיה, ויטול
אחרא. מה דלא הוה יכיל למעבד הכי לבריה, אלא או
יעביד צווייה או יקטול ליה.

אבר מי שלא משתדל בתורה
ולא משמש חכמים לשמע מהם
מצוות, לקיים נעשה ונשמע, אלא
שסרח ועבר על לא תעשה, הוא
שקול לאמות העולם עובדי
עבודה זרה, בני סמא"ל ונחש,
שנאמר בהם (משלי א) וכסילים
מרים קלון, שלא רצו לקבל את
התורה, שכל שאין בו תורה, אין
בו כבוד, שנאמר בהם (שם) כבוד
חכמים ינחלו.

ועם כל זה, ראשי הישיבה, לא
כל כבוד שוה, שהרי בן יכבד אב
ועבד אדוניו. בן יכבד, על מנת
שלא לקבל שקר, אבל הוא מצווה
בכבוד אב ואם. ואם לא רוצה
לעשות צויו, יפו אותו האב
והאם עד שיעשה בעל פרחו. ואם
היה בן גדול, בית דין כופים
אותו. שאם אינו רוצה לעשות,
מה פתוב בו? (דברים כא) בננו זה
סורר ומורה איננו שמע בקולנו,
ודנים אותו בסקילה. אבל עבד
שממש על מנת לקבל פריס, אם אינו עושה את צווי רבו,
אדונו מעביר אותו מתוך ביתו וינח
אחר, מה שלא היה יכול לעשות כן לבנו, אלא או שיעשה את הצווי שלו, או שיהרג אותו.

קרושים - פ"ב ע"א

אמר ליה בוצינא קדישא, מאן גרים דלא יעביד צווייה, הואיל ובקריה הוא. אמר רעיא מהימנא, ודאי תערוכת דרע, ורזא דא גרם לישראל, למחטי גבי אבוהון דבשמיא. ורזא דא, (תהלים קו) ויתערבו בגוים. ודא גרם קטולא לישראל, וחרובי בי מקדשא. ובגין דא, אין מקבלים גרים לימות המשיח, אלא (דברים לב) יי' בדר ינחנו ואין עמו אל נכר.

דישראל אינון מאילנא דחיי, עבד טוב ועבד רע, מסטרא דמטטרו"ן עבד טוב, עבד נאמן לרביה. עבד רע סמא"ל. מאן דאיהו מאילנא דחיי, איהו בן העולם הבא, בן מסטרא דבן י"ה, בינ"ה. וירית מלכותא דאיהו ה'. ואיך גרית לה. אי עביד צווייה דאבא ואימא, בגין דאיהו מלכותא מצות המלך, ועליה אתמר, (אסתר א) מדוע אתה עובר את מצות המלך. איהי מצוה, וצווייה דמלכא על עשה ולא תעשה.

מצוה מדאורייתא, דאיהי תפארת. והכא לית תמן פרודא, קדשא בריך הוא אמת, תורתו תורת אמת, איהו תורתו ומצותו. בגוונא דבינה, תורתו ומצותו דחקמה. דאית תורה דבריאה, וחקמה דבריאה, ובינה דבריאה, והכי בכל מדות. בהאי, יכיל בן בהאי אורייתא, למהוי בלא מצוה, ומצוה בלא תורה בפרודא. ומחכא, (דף ט"ז ע"א) בן סורר ומורה. אכל מסטרא דאצילות, לית אפרשותא תמן, וכן מתמן אין חטא בא על ידו ולית בה עונש ולא שכר ולא מיתה.

ובגין דא, אורייתא דא אילנא דחיי, שכר העולם הבא, ואילנא דא, אילנא דחיי אתקרי, ואתקרי העולם הבא, ולא אתקרי ביה שכר. בגין דאיהו בן. מתמן, לא אשתדל באורייתא לקבלא אגרא, לא במעשה ולא כדיבור ולא במחשבה.

אמר לו המנורה הקדושה, מי גרם שלא יעשה את צויו, הואיל ובנו הוא? אמר הרועה הנאמן, ודאי תערכת של רע, וסוד זה גרם לישראל לחטא לאביהם שבשמים. וסוד זה - (תהלים קו) ויתערבו בגוים. וזה גרם הרג לישראל, והחריב את בית המקדש. ומשום זה אין מקבלים גרים לימות המשיח, אלא - (דברים לב) ה' בדר ינחנו ואין עמו אל נכר.

שישראל הם מעץ החיים, עבד טוב ועבד רע. מצד של מטטרו"ן עבד טוב, עבד נאמן לרבו. עבד רע - סמא"ל. מי שהוא מעץ החיים, הוא בן העולם הבא, בן מצד של בן י"ה, בינה. ויורש את המלכות שהיא ה'. ואיך יורש אותה? אם עושה את הצווי של אבא ואימא, משום שהיא מלכות מצות המלך, ועליו נאמר (אסתר א) מדוע אתה עובר את מצות המלך. היא מצוה, וצווי של המלך על עשה ולא תעשה.

מצוה מן התורה, שהיא תפארת. וכאן אין שם פרוד, הקדוש ברוך הוא אמת, תורתו תורת אמת, הוא תורתו ומצותו. כמו שבינה, תורתו ומצותו של חכמה. שיש תורה של בריאה, וחקמה של בריאה, ובינה של בריאה, וכך בכל המדות. בזה יכול בן בתורה הזו להיות בלי מצוה, ומצוה בלי תורה בפרוד. ומכאן בן סורר ומורה. אכל מצד של אצילות אין הבדל שם, וכן משם אין חטא בא על ידו, ואין בו עונש ולא שכר ולא מיתה.

ומשום כך, התורה זה עץ החיים, שכר העולם הבא, והאילן הזה נקרא עץ החיים, ונקרא העולם הבא, ולא נקרא בו שכר, משום שהוא בן. משם לא משתדל בתורה לקבל שכר, לא במעשה ולא כדיבור ולא במחשבה.

אָתָּא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, לְנִשְׁקָא לִיהּ יְדִיהּ. אָמַר, וְדָאִי
אַנְתָּ הוּא בֵּן מִתְמָן, בְּדִיוֹקְנָא דְבָרָא בּוֹכְרָא דִילִיהּ,
תְּפָאֲרַת בְּרָא דְאַבָּא וְאִמָּא עֲלָאָה, אַצִּילוֹת דִּילִיהּ בְּלֹא
הַפְּסָקָה, לֹא קְדַמְךָ בְּרָא אַחֲרָא, לֹא בְּמַחְשְׁבָהּ, וְלֹא
בְּדַבּוּר, וְלֹא בְּמַעֲשֵׂהּ. אָמַר רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וְאַנְתָּ,
וְחַבְרֵיָא, וְרֵאשֵׁי מְאָרֵי מְתִיבְתָּאן, דְּמִזְמַנִּין הָכָא, אַחֲרֵי,
בְּלֹא הַפְּסָקָה כָּלֵל, וּבְלֹא תַעְרוּבְתָּ. נִשְׁקוּ כְּלֵהוּ דָּא לְדָא,
וְאַשְׁתְּמוּדְעוּ בְּאַחְוָהּ, וּבְכוּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, עִם כָּל דָּא, בְּרָא בּוֹכְרָא חֲיִיבִין
כָּל אַחֲוֵי בִיקְרִיָּהּ, דְּהָא כְּתִיב (שְׁמוֹת כ) כִּפְדוּ אֶת אֲבִיךָ,
וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, אֶת לְרֵבּוֹת אַחֲוֵי הַגְּדוֹל. וְאַפִּילוּ מִכָּל
סְטָרָא אִיהוּ מִפְּרִשׁ עֲלֶיךָ בְּאוֹרֵיָתָא, בְּשֵׁג"ם זֶה הֶבֶל. וְלֹא
הָוָה לְאָדָם קְדַמָּאָה בְּרָא קְדַמָּאָה מַגִּיהָ, וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן,
בְּשֵׁג"ם, זֶה מִשְׁהָ. דְּבָרָא דְּמַלְכָּא בְּכָל אֲתֵר, אַנְתָּ בּוֹכְרָא
מִסְטָרָא דְּאִילְנָא דְּחֵי דְּטוֹב וְרַע, אַנְתָּ הוּא טוֹב. (בּוֹכְרָא)
הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (בְּרַאשִׁית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר פִּי
טוֹב, (שְׁמוֹת ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא.

וּמִתְמָן קָרָא יִתְדָּךְ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבָד נְאֻמָּן. לְבַתֵּר
סְלִיקַת לְמַהֲוֵי מַלְכָּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (דְּבָרִים
ל) וַיְהִי בִישׁוּרוֹן מְלֶךְ. לְבַתֵּר בֵּן בֵּית לְעִילָא. מְלֶךְ מִסְטָרָא
דְּמַלְכוּת דְּבְרִיאָה. בֵּן בֵּית, מִסְטָרָא דְּבִינָה דְּבְרִיאָה. כְּעַן
אַנְתָּ מְלֶךְ, מִסְטָרָא דְּאִילְנָא דְּמַלְכוּת דְּאַצִּילוֹת. בֵּן בֵּית,
מִסְטָרָא דְּב"ן י"ה, תְּפָאֲרַת דְּאַצִּילוֹת, זַכָּאָה חוּלְקָךְ.
וּמֵאַן גְּרִים לָךְ דָּא, בְּגִין דְּאַשְׁתַּדְּלוּתְךָ בְּתוֹרָה וּבְמַצְוָה,
לִיַּחַדָּא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהּ, לְאַעֲלָא מַלְכָּא עַל
אַתְרֵיהּ, וְעַל מְשַׁרְיָתִיהּ לְעִילָא, וְעַל יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא.

וּבְגִין כְּךָ (ס"א וּבְגִינָךְ) יִרְתִּין כְּלֵהוּ נִשְׁמַתִּין דְּאַצִּילוֹת מַגִּיהָ,
וְאַתְקָרִיאוּ בְּנִין דִּילִיהּ, מִשְׁם יְהו"ה דְּאַצִּילוֹת,
הַשְׁתַּדְּלוּתְךָ בְּתוֹרָה וּבְמַצְוָה, לִיַּחַד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינְתוֹ, לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּלֶךְ עַל מְקוֹמוֹ
וְעַל מַחְנוֹתָיו לְמַעְלָה וְעַל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה.

בְּא הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה לְנִשְׁקָא אֶת
יְדוֹ. אָמַר, וְדָאִי אַתָּה הוּא בֵּן
מִשְׁם, בְּדִיוֹקְנָא שֶׁל בְּנוֹ בְּכוֹרוֹ,
תְּפָאֲרַת בֵּן שֶׁל אָבָא וְאִמָּא
הַעֲלִיּוֹנִים, הַאֲצִילוֹת שֶׁלוּ בְּלִי
הַפְּסָקָה, לֹא קָדַם אוֹתְךָ בֵּן אַחֵר,
לֹא בְּמַחְשְׁבָהּ, וְלֹא בְּדַבּוּר, וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂהּ. אָמַר הַרְּעָה הַנְּאֻמָּן,
וְאַתָּה וְהַחֲבָרִים, וְרֵאשֵׁי מוֹרֵי
הַיְשִׁיבוֹת, שְׁמִזְמַנִּים לְכָאן עִמִּי
בְּלִי הַפְּסָקָה כְּלֵל וּבְלִי תַעְרוּבְתָּ.
נִשְׁקוּ כֻלָּם זֶה לְזֶה, וְהַכִּירוּ
בְּאַחְוָהּ וּבְכוּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, עִם כָּל
זֶה, בֵּן בְּכוֹר חֲיִיבִים כָּל אַחֲוֵי
בְּכַבּוּדוֹ, שְׁהָרִי כְּתוּב (שְׁמוֹת ב) כִּפְדוּ
אֶת אֲבִיךָ, וּפְרִשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, אֶת
- לְרֵבּוֹת אַחֲוֵי הַגְּדוֹל. וְאַפִּילוּ
מִכָּל צַד הוּא מִפְּרִשׁ עֲלֶיךָ בְּתוֹרָה,
בְּשֵׁג"ם - זֶה הֶבֶל. וְלֹא הָוָה לְאָדָם
הָרֵאשׁוֹן בֵּן קְדַמוֹן מִמֶּנּוּ, וּפְרִשׁוּהָ
רַבּוֹתֵינוּ, בְּשֵׁג"ם - זֶה מִשְׁהָ. שְׁכָן
הַמְּלֶךְ בְּכָל מְקוֹם, אַתָּה הַבְּכוֹר
מִצַּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים שֶׁל טוֹב וְרַע,
אַתָּה הוּא טוֹב. זֶהוּ שְׁכַתוּב
(בְּרַאשִׁית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר
כִּי טוֹב, (שְׁמוֹת ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב
הוּא.

וּמִשְׁם קָרָא אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עֲבָד נְאֻמָּן. אַחֵר כְּךָ עֲלִית
לְהִיּוֹת מְלֶךְ. זֶהוּ שְׁכַתוּב (דְּבָרִים א)
וַיְהִי בִישׁוּרוֹן מְלֶךְ. אַחֵר כְּךָ בֵּן
בֵּית לְמַעְלָה. מְלֶךְ מִצַּד שֶׁל
מַלְכוּת שֶׁל בְּרִיאָה, בֵּן בֵּית מִצַּד
שֶׁל בִּינָה שֶׁל בְּרִיאָה. כְּעַת אַתָּה
מְלֶךְ מִצַּד שֶׁל עֵץ הַמַּלְכוּת שֶׁל
אַצִּילוֹת. בֵּן בֵּית מִצַּד שֶׁל ב"ן
י"ה. תְּפָאֲרַת שֶׁל אַצִּילוֹת, אֲשֶׁרִי
חֻלְקָךְ. וּמִי גְרַם לָךְ אֶת זֶה? מִשׁוּם
הַשְׁתַּדְּלוּתְךָ בְּתוֹרָה וּבְמַצְוָה, לִיַּחַד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינְתוֹ, לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּלֶךְ עַל מְקוֹמוֹ
וְעַל מַחְנוֹתָיו לְמַעְלָה וְעַל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה.

וּמִשׁוּם כְּךָ (וּבְגִלְגָּלָךְ) כָּלֵם יוֹרְשִׁים נִשְׁמוֹת שֶׁל אַצִּילוֹת מִמֶּנּוּ, וְנִקְרָאִים בְּנִים שֶׁלוּ, מִשׁוּם יְהו"ה שֶׁל

דלית תמן פרווד וקצוץ. דבְקְדַמִּיתָא אַתְמַר בְּהוּ בְּנִין
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ, מִצַּד יְהוָה דְּבְרִיאָה,
דְּאִתְמַר בֵּיהּ בְּרִאתִיו וְצִרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו, כְּגוֹן בְּנִים
לְיְהוָה דְּאִצִּילוּת.

וּבָךְ אַתְקֵימִי פְקוּדָא, דְּאִיְהִי מִצְוָה עַל יִשְׂרָאֵל, לְהַעֲמִיד
עֲלֵיהֶם מְלָךְ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דְּבָרִים יז) שׁוֹם תְּשִׂים
עֲלֵיךְ מְלָךְ. וְאַתְקֵימִי בְּךָ (דְּבָרִים לג) וַיְהִי בִישׁוּרוֹן מְלָךְ, כַּד
בְּקַדְמִיתָא. וְכִלְהוּ מִתְנַהֲגִין אַבְתְּרֵךְ, כְּאַבְרִין דְּמִתְנַהֲגִין
כִּלְהוּ בְּתַנוּעָה דְנִשְׁמָתָא, דְּאַתְפְּשֻׁטָא עַל כָּל אַבְר. בְּגִין
דְּכִתְרַ עֲלִיוֹן אַנְתָּ תְּהֵא מְעוּטָר בֵּיהּ, דְּבֵיהּ עֲלֵת הַעֲלוּת
אִיהוּ כְּתָר עַל כִּלְא, טְמִיר וְגִנִּיז מְלָגִיו מִנִּיהּ. וּמִנִּיהּ
אַתְפְּשֻׁט עַל כָּל סְפִירָן, וּמְסַדֵּר לֹון לְמַהוּי דָּא רַב, וְדָא
זְעִיר, וְדָא בִּינוּנִי, וְאַנְהִיג לֹון לְרַעוּתֵיהּ, וְנִהִיר בְּהוּ,
וּמְקַשֵּׁר לֹון, וּמְיַחַד לֹון.

הָכִי אַנְתָּ תְּהֵא מְנַהִיג לְיִשְׂרָאֵל, בְּכָל מַדּוּת טְבִין דִּילֵיהּ,
וּתְסַדֵּר כָּל חַד כְּדִחְזִי לֵיהּ, הַבְּכוּר כְּבְכוּרְתוֹ, וְהַצְעִיר
כְּצַעֲרִתוֹ, וּבִינוּנִי כְּפּוּם דְּרַגְיָה. וּתְקַשֵּׁר לֹון קָשֵׁר אֶחָד
לְגַבֵּי אַבּוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא. לְמַהוּי כִּלְהוּ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה,
לְכַרְכָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּלְקַדְשֵׁיהּ, וּלְיִיחֻדֵיהּ, בְּדִרְגָּא
דִּילָךְ, בְּמַחְשְׁבָהּ דִּילָךְ, בְּאַצִּילוּת דִּילָךְ, דְּאַתְקֵימִי בְּךָ
(בְּמַדְבַּר יא) וְאַצִּלְתִּי מִן הַרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּשְׁמַתִּי עֲלֵיהֶם.
קוּם אַתְעַר בְּפְקוּדָא, לְהַכְרִית זְרַעוֹ שֶׁל עַמְלֶק.

אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְגו' (ויקרא ט) פְּקוּדָא דָּא, לְכַבֵּד
אָב וְאָם, דְּאַצְטְרִיף בַּר נֶשׁ לְמַדְחַל מְאָבוּי וּמֵאֲמִיָּה,
וּלְאֹקִיר לֹון. כְּמָה דְּאַצְטְרִיף בַּר נֶשׁ לְאֹקִיר לֵיהּ לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. מְסֻטְרָא דְרוּחָא דִּיהַב בְּגוּיָהּ. וּלְמַדְחַל מִנִּיהּ.
הָכִי אַצְטְרִיף לֵיהּ לְאֹקִיר לְאָבוּי וּלְאֲמִיָּה, מְסֻטְרָא דְגּוּפָא
דִּילֵיהּ, וּלְמַדְחַל מִנְהוֹן, דְּהָא אֵינוֹן מְשַׁתְּפִין בְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְעַבְדֵי לֵיהּ גּוּפָא, וְהוֹאִיל וְאֵינוֹן שׁוֹתְפִין
בְּעוּבָדָא, לֵיהוּ שׁוֹתְפִין בְּדַחִילוֹ וּיקְרָא.

אַתְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִצַּד הַרוּחַ שְׁנַתֵּן בְּתוֹכוֹ וְלִירָא מְמַנּוּ, כְּךָ צִרְיָךְ לְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
מִצַּד שֶׁל הַגּוּף שֶׁלוֹ וְלִירָא מֵהֶם, שְׁהִירֵי הֵם מְשַׁתְּפִים עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעוֹשִׂים לוֹ גּוּף.
וְהוֹאִיל וְהֵם שְׁתִּפִּים בְּמַעֲשֵׂה, יְהִיו שְׁתִּפִּים בִּירְאָה וְכְבוֹד.

אַצִּילוּת שְׁאִין שְׁם פְּרוּד וְקִצּוּץ.
שְׁפִרְאִשׁוּנָה נְאֻמַּר בְּהֵם בְּנִים
לְקַדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתוֹ, מִצַּד
יְהוָה שֶׁל בְּרִיאָה, שְׁנֵאֻמַּר בּוֹ
בְּרִאתִיו וְצִרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו, כְּגוֹן
בְּנִים לְיְהוָה שֶׁל אִצִּילוּת.

וּבָךְ הַתְקִימָה הַמְצֻוָּה, שְׁהִיא
מִצְוָה עַל יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִיד לְהֵם
מְלָךְ. זֶהוּ שְׁפָתוּב, (שם י) שׁוֹם
תְּשִׂים עֲלֵיךְ מְלָךְ. וְהַתְקִים בְּךָ (שם
לג) וַיְהִי בִישׁוּרוֹן מְלָךְ, כְּבִרְאִשׁוּנָה.
וְכֹלֵם מִתְנַהֲגִים אַחֲרֵיךְ, כְּמוֹ
אֵיבָרִים שְׁפֵלֵם מִתְנַהֲגִים בְּתַנוּעַת
הַנְּשִׁמָּה שְׁמַתְפְּשֻׁטָת עַל כָּל אֵיבָר.
מִשׁוּם שְׁפָתָר עֲלִיוֹן אַתָּה תְּהִיָּה
מְעֻטָר בּוֹ, שְׁבוּ עֲלֵת הַעֲלוּת הוּא
כְּתָר עַל הַכָּל, טְמִיר וְגִנִּיז מִבְּפָנִים
מְמַנּוּ. וּמְמַנּוּ מִתְפְּשֻׁט עַל כָּל
הַסְפִירוֹת, וּמְסַדֵּר אוֹתָם לְהִיוֹת
זֶה גְדוֹל, וְזֶה קָטָן, וְזֶה בִּינוּנִי,
וּמְנַהִיג אוֹתָם לְרַצּוֹנוֹ וּמְאִיר
בְּהֵם, וּמְקַשֵּׁר אוֹתָם וּמְיַחַד
אוֹתָם.

כְּכָה אַתָּה תְּהִיָּה מְנַהִיג לְיִשְׂרָאֵל
בְּכָל הַמַּדּוּת הַטּוֹבוֹת שֶׁלוֹ, וּתְסַדֵּר
כָּל אֶחָד כְּרֵאוּי לוֹ - הַבְּכוּר
כְּבְכוּרְתוֹ, וְהַצְעִיר כְּצַעֲרִיתוֹ,
וְהַבִּינוּנִי כְּפִי דְרַגְתּוֹ. וּתְקַשֵּׁר
אוֹתָם קָשֵׁר אֶחָד לְאָבֵיהֶם
שְׁבִשְׁמַיִם, לְהִיוֹת כָּלֵם בְּשִׁפְהַ
בְּרוּרָה, לְכַרְכָּא אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וּלְקַדְשׁוֹ וּלְיִיחֻדּוֹ בְּדִרְגָּה
שְׁלָךְ, בְּמַחְשְׁבָהּ שְׁלָךְ, בְּאַצִּילוּת
שְׁלָךְ, שְׁהַתְקִים בְּךָ (בְּמַדְבַּר יא)
וְאַצִּלְתִּי מִן הַרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּשְׁמַתִּי עֲלֵיהֶם. קוּם הַתְעוּרָר
בְּמִצְוָה, לְהַכְרִית זְרַעוֹ שֶׁל עַמְלֶק.
אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְגו'. מִצְוָה
זוֹ לְכַבֵּד אָב וְאָם, שְׁצִרְיָךְ בֵּן אָדָם
לִירָא מְאָבוּי וּמֵאֲמוֹ וּלְכַבֵּד
אוֹתָם. כְּמוֹ שְׁצִרְיָךְ בֵּן אָדָם לְכַבֵּד
אַתְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִצַּד הַרוּחַ שְׁנַתֵּן בְּתוֹכוֹ וְלִירָא מְמַנּוּ, כְּךָ צִרְיָךְ לְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
מִצַּד שֶׁל הַגּוּף שֶׁלוֹ וְלִירָא מֵהֶם, שְׁהִירֵי הֵם מְשַׁתְּפִים עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעוֹשִׂים לוֹ גּוּף.
וְהוֹאִיל וְהֵם שְׁתִּפִּים בְּמַעֲשֵׂה, יְהִיו שְׁתִּפִּים בִּירְאָה וְכְבוֹד.